

МОТИВИ по АНД № 982 по описа за 2023 год. на Районен съд - Варна, XXXVII-ми наказателен състав.

Настоящото производство е образувано на основание чл. 375 и сл. от НПК.

От ВРП е внесено постановление, с което се прави предложение за освобождаване от наказателна отговорност на М. И. Я. - обвиняем по Досъдебно производство № 309-ПП/2022 г. по описа на сектор "СПП" при ОД МВР - Варна с налагане на административно наказание по реда на чл. 78а. от НК. Като основание за това се изтъква, че наказателното производство е образувано за престъпление по чл. 313, ал. 1 от НК; извършителят не е осъждан за престъпление от общ характер и не е бил освобождаван от наказателна отговорност по реда на чл. 78а. от НК; от деянието не са причинени съставомерни имуществени щети; не са налице отрицателните предпоставки по чл. 78а, ал. 7 от НК.

В съдебно заседание обвиняемият, редовно призован, се явява лично и с процесуален представител - адв. П. В., ВАК , който изразява становище, че деянието не е извършено умишлено. Привежда и доводи за малозначителност на случая. В случай, че обвиняемият бъде признат за виновен, моли за налагане на наказание в минимален размер.

Обвиняемият признава, че е попълнил декларацията, във връзка с която му е повдигнато обвинение. В последната си дума изразява съжаление. Моли за налагане на наказание в минимален размер.

Районна прокуратура - Варна, редовно уведомена, не изпраща представител.

От приложените по делото писмени доказателства (по Досъдебно производство № 309-ПП/2022 г. по описа на сектор "СПП" при ОД МВР - Варна), преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установи от фактическа страна следното:

На 07.06.2018 год. ОД МВР - Варна на обвиняемия било издадено

свидетелство за управление на МПС с № 283644287, валидно до 07.06.2023 година.

На 17.01.2021 г. обвиняемия М. И. Я. управлявал МПС на територията на ФРГ след употреба на алкохол – 2:15 промила, за което му било отнето СУМПС от германските власти. Било образувано съдебно производство във ФРГ, временно спряно поради неизвестно местонахождение на обвиняемия Янев.

Със съзнанието, че СУМПС № 283644287 му е отнето от властите на ФРГ за извършеното от него посочено по горе правонарушение, поради невъзможността да управлява МПС след отнемането на свидетелството му за правоуправление, обв. М. Я. решил да се снабди с ново такова, като обяви отнетото за изгубено.

Поради това след завръщането си в Република България, на 27.06.2022 г. той посетил сградата на Сектор "Пътна полиция" при ОД МВР - Варна, където попълнил декларация по чл. 17, ал. 1 от Правилника за издаване на български документи за самоличност, изисквана и по силата на чл. 160, ал. 1 от ЗДВП, в която декларира, че е изгубил свидетелството си за правоуправление. Декларацията той предал на св. К. Г. И., в качеството ѝ на системен оператор в салона за обслужване на граждани в Сектор "Пътна полиция" при ОД на МВР-Варна. Въз основа на подаденото заявление, на 30.06.2022 г. на обвиняемия било издадено ново свидетелство за управление на МПС, валидно до 30.06.2027 г.

Впоследствие на 12.07.2022 г. в СПП при ОД МВР – Варна било получено писмо от ГДНП – МВР – София, ведно с приложено СУМПС № 283644287/07.06.2018 г. на обвиняемия М. И. Я. с уведомяване, че същото е било отнето във ФРГ.

Била извършена проверка на обстоятелствата, при което е бил отнет документа, в резултат на която деянието било разкрито и било образувано досъдебно производство.

Изложената фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от приложените по делото доказателства- основно от показанията на разпитаната в хода на досъдебното производство свидетелка, от заключението на назначената съдебно-графическа експертиза, както и от всички останали писмени доказателства, като в хода на съдебното

производство от страна на подсъдимия не бяха представени доказателства, оборващи фактическите изводи на съда.

В обясненията си обвиняемият отрича да е имал представи, че свидетелството му за правоуправление е отнето. Съдът не намира основания да кредитира тези твърдения. Не следва да се забравя, че обясненията на подсъдимия са не само доказателствено средство, но и важно средство за защита, поради което не следва да бъдат кредитирани безкритично, а могат да бъдат счестени за достоверни само при съответствието им с обективни доказателства по делото. Такива в случая не са налице. Липсват каквито и да било обективни доказателства обв. М. Я. да не е съзнавал, че свидетелството му за правоуправление е отнето. След като лично е предал физически документа на контролните органи, които са извършили проверка и са му съставили акт, обвиняемият не би могъл да не забележи, че същият не му е върнат в края на проверката. Поради това и предвид липсата на конкретни доказателства, които да подкрепят твърденията на обвиняемия, съдът приема същите за защитна версия, неотговаряща на истината, като счита за безспорно установено, че Я. е имал ясна представа, че свидетелството му за управление на МПС е отнето от румънските власти, а не е изгубено.

От заключението на назначената по делото съдебно-графическа експертиза се установява, че ръкописният текст в декларативната част на декларацията е изписан от обв. М. И. Я., като подписът в позиция "Декларатор" е положен също от него.

Въз основа така установената фактическа обстановка съдът намира, че с деянието си обвиняемият е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъпление по чл. 313, ал. 1 от НК, тъй като съзнателно е потвърдила неистина (че издаденото от ОД на МВР-Варна СУМПС е изгубено) в писмена декларация, която по силата на чл. 17, ал. 1 от Правилника за издаване на българските лични документи ("В случаите на изгубване, кражба, повреждане или унищожаване на български личен документ лицето е длъжно да подаде в срок до 3 дни писмена декларация по образец съгласно приложение № 6 относно тези обстоятелства в най-близкото РУ на МВР, ОДМВР, ДБДС - МВР, ДМ – МВР или в звената "Миграция" при ОДМВР) и чл. 160, ал. 1 от ЗДвП (Дубликат на свидетелство за управление или на контролен талон към него се издава, когато свидетелството или контролният талон е изгубен, откраднат, повреден или унищожен, за което притежателят подписва декларация") се дава пред орган на власт за удостоверяване истинността на някои обстоятелства.

По изложените по-горе съображения съдът приема, че от субективна

страна деянието е извършено с вина под формата на пряк умисъл. Обвиняемият е присъствал при проверката, при която му е било отнето свидетелството за правоуправление (видно и от обясненията му в съдебно заседание) и следователно той добре е съзнавал, че същото е отнето от румънските власти, но въпреки това е декларира неистина, а именно- че е изгубил документа.

При така установеното съдът намери подсъдимия за виновен в извършването на процесното престъпление, съобразно повдигнатото му обвинение.

Не са налице основания за приложението на чл. 9, ал. 2 от НК, според който не е престъпно деянието, което макар и формално да осъществява признаците на предвидено в закона престъпление, поради своята малозначителност не е обществено опасно или неговата обществена опасност е явно незначителна.

Съдът намира, че процесното деяние се отличава с типична за този вид деяния обществена опасност. Обстоятелствата, при които е извършено деянието, начинът и последици от неговото извършване не се отличават по нищо от обичайните престъпления от този вид и следователно квалифицирането му като малозначително е изключено.

Съдът намира, че са налице предпоставките по чл. 78а от НК за освобождаване на обвиняемия от наказателна отговорност и налагане на административно наказание, а именно:

-за престъпление по чл. 313, ал. 1 от НК законът предвижда наказание лишаване от свобода до три години или глоба от сто до триста лева

-обвиняемият не е осъждан за престъпления от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност с налагане на административно наказание по реда на чл. 78а от НК.

-от престъплението не са причинени имуществени вреди;

-не са налице отрицателните предпоставки по чл. 78а, ал. 7 от НК.

При определяне на наказанието съдът отчете като смекчаващи обстоятелства чистото съдебно минало на обвиняемия както при извършването на деянието, така и понастоящем, а също и липсата на

настъпили конкретни вредни последици. Като отегчаващо обстоятелство следва да се отчете издаването на ново свидетелство за управление на МПС в нарушение на нормативните изисквания, в резултат от депозираната декларация.

При така установеното и предвид липсата на данни за реализирани от М. И. Я. доходи и притежавано имущество, съдът намира, че наказанието следва да бъде определено в размер на законо установения минимум, а именно – 1000.00 /хиляда/ лева. Следва да се отбележи, че според разпоредбата на чл. 78а, ал. 5 от НК когато за извършеното престъпление е предвидено само глоба или глоба и друго по-леко наказание, административното наказание не може да надвишава размера на тази глоба. За процесното престъпление обаче е предвидено наказание не само глоба от сто до триста лева, но и лишаване от свобода. Поради това административното наказание не би могло да бъде определено при условията на чл. 78а, ал. 5 от НК.

Водим от горното съдът постанови решението си.

СЪДИЯ при ВРС: